

11.8.2009

Den třetí ve znamení deštových přeháněk a větrů.

Tato noc nebyla dlouhá. Ihned po ránu zazněl dravý budíček, který nás měl přimět k probuzení našich unavených těl. Pravidelnou rozvážku z programu vyřadil vytrvalý déšť a tak jsme byli ušetřeni Vitových ranní drezůry. Díky dešti jsme si také perfektně natrénovali naše hřiště a stolu z venku do chlíva a ze chlíva ven či naopak. Následovala vynikající snídaně nevidaných tvarů, vůní a chutí. Nejlepší byli paprasi s ohlíčkama. Na jednou nadešel ten pravý čas ukojit výtvarný hlad mladých i starších umělců. A tak po chvíli ve chlívě začaly vznikat krásné výtvarné díla v podobě triček, kreseb či izolepopapírovopetkových raket ať a všeho ostatního. Po práci legraci. I takovéto hesla padali z úst umělců. Tu už totiž kecali zhladu a tak bylo nutno ukončit lidovou tvorbu a začít nosit porce jídla k obědu. Tentokrát se podařilo káti v divotvorném hrnci uklouknit vynikající špagety se sejnem (tvrdým) a majoné masomletovou. Oběd byl opět sáhlý. Mnozí z nás se ještě voblizovali, několik minut po jídle. Čas letěl jako orientační ve ličina, což bylo znamení vyrazit autem do třebské laguny za účelem koupání a hygieny. Ihned u turniketů nám bylo jasné, že musíme zakoupit celodenní vstupné a jako bonus za dracku jsme obdržely dobižecí kartu plastovou, kterou už mnozí z nás vícekrát nevyužijou nikdy. Většina z nás po převlečení a osprchování neomylně zamířila k dětskému bronzdališti. V tomto bazénku byla voda pro beybátka docela studená. Pohyby 28°C. Beybátka to dávala na jevo častější močením a tím po nějaké chvíli dosáhly k zvýšení teploty bazénku o dva stupně. Po náročných plaveckých kreacích se začal ozývat křikot v bříškách beybátek a tak jsme přešli do vyhráté hlavní haly na svačinu. Do přibíhaček s loupáčkem to je zaručené lákadlo a mňamka. Následovala pauza na stravení svačiny a přednáška byla ještě hodina a půl pobytu v plaveckém areálu. Osobně jsem šel otestovat pánvi kabínu. Nejdříve jsem

①

Jsem si začal číst provozní řád parní kabiny, abych zjistil, že mi úplně bohatě stačí pára, která se z kabiny vynořila vědy, když někdo otevřel dveře. Jsem se totiž dočetl že generátor dokáže vytvořit páru o teplotě 40-55°C vědy 100% vlhkosti. Nemohli bychom opustit Lagunu bez tradiční návštěvy místní pieénije. Ani letos jsme tradici neporušili a tak si mohl Hinta dopřát vysněný půllitr pšenišského pilsnera. Jako zákusek si dal několik čtvrtek pici. Když jsme se vrátili na chaloupku sly jsme se konknout na kozu, respektive Kozí příběh, který běžel náhodou ve chlívěcím kině. Takže to byla pěkná chlívárna. Kozá dařovaná J. Lábnem byla prostě perfektní. Vůbec vše (alespoň z mého úhly pohledu) bylo perfektní takřka naprosto. Na české poměry vůbec nadprůměrné. Těm kdo vyhládlými během filmu staly se, bylo dopřáno několik hodně opečených chlebů v podobě topinek. Nadešla chvíle pro večerní hygienu, která proběhla v naprosté rychlosti. Po několika chvílích se už jen ze stanů ozývaly zvuky připomínající chrápání unavených spáčů po celodenním táboření. Nás starší ještě v pozdějších hodinách čekala schůzka či sezení s okultistkou MIRIAM, kombinovaná s promítáním legračního filmu Requiem pro sen. Nutno podotknout, že kamera výborná Miriam taky. Aby se to nepletlo, někteří ještě stihly vyrábět trička, mističky či krabičky. Čtě nechtě každý den jednou končí a tak skončil i tento.

Zapsaly a nakreslily Josef Lada a Hontík

